

RIKSDAGENS SVAR 171/2005 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om farledsavgift

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om farledsavgift (RP 150/2005 rd).

Beredning i utskott

Kommunikationsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (KoUB 24/2005 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

För fartyg som bedriver handelssjöfart på finskt vattenområde skall betalas farledsavgift till staten enligt vad som bestäms i denna lag.

Denna lag tillämpas inte på fartyg

- 1) som används enbart i insjötrafik,
- 2) som på väg från en utländsk hamn till en annan passerar genom finskt vattenområde utan att anlöpa någon finsk hamn,
- 3) som anländer till och lämnar Finland genom Saima kanal utan att anlöpa någon hamn vid Finlands kust,
- 4) vars nettodräktighet understiger 300 och som är kryssningsfartyg enligt definitionen i 2 § 3 punkten eller lastfartyg enligt definitionen i 2 § 4 punkten, eller

- 5) vars nettodräktighet understiger 600 och som är passagerarfartyg enligt definitionen i 2 § 1 punkten.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *passagerarfartyg* fartyg som kan transportera minst 120 passagerare, men som inte är ett kryssningsfartyg eller ett höghastighetsfartyg,
- 2) *höghastighetsfartyg* höghastighetsfartyg enligt kapitel X i bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981),
- 3) *kryssningsfartyg* fartyg som kan transportera fler än 12 passagerare, bedriver kryssningstrafik och som inte tar eller lossar last med undantag för bränsle och proviant för eget behov när det besöker Finland; med kryssningstrafik avses sjöresor under vilka ett fartyg, som inte är i

reguljär linjetrafik, under samma resa anlöper en hamn i Finland och dessutom minst två hamnar i utlandet,

4) *lastfartyg* andra än i 1—3 punkten definierade fartyg,

5) *nettodräktighet* den i fartygets mätbrev angivna nettodräktighet som har fastställts enligt formeln i bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982),

6) *handelssjöfart* med fartyg bedriven verksamhet i förtjänstsyfte, såsom transport av last och passagerare, bogsering, isbrytning, fångst samt räddningsverksamhet och assistans,

7) *redare* fartygets ägare, den som hyr fartyget eller någon som har faktisk bestämmanderätt i frågor som gäller trafiken med fartyget,

8) *isklass* isklasserna I A Super, I A, I B, I C, II och III, vilka definieras i lagen om fartygs isklasser och isbrytarassistans (/20),

9) *dödvikt* dödvikt enligt definitionen i regel 3 i kapitel II-2 i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981).

3 §

Behöriga myndigheter

Tullverket svarar för debiteringen av farledsavgiften och för tillsynen över debiteringen. Tullstyrelsen beslutar om tullverkets interna fördelning av befogenheter och uppgifter.

Sjöfartsverket skall utan hinder av sekretessbestämmelserna ge tullmyndigheterna uppgifter, utredningar och utlåtanden samt annat material som behövs för tillämpningen av denna lag. Sjöfartsverket skall vid behov ge tullmyndigheterna även annan handräckning.

4 §

Avgiftsskyldig

Redaren och ett av tullmyndigheten godkänt, i Finland bosatt ombud för redaren är solidariskt ansvariga för betalning av farledsavgiften. En redare som är etablerad utomlands skall ha ett av tullmyndigheten godkänt, i Finland bosatt ombud.

2 kap.

Grunder för farledsavgiften

5 §

Farledsavgift

Farledsavgift skall betalas när ett fartyg anländer till Finland från utlandet eller från en finsk hamn till en finsk hamn.

Om ett fartyg under samma resa lossar den last det fört med sig från utlandet eller avlämnar passagerare som det fört med sig från utlandet i flera än en finsk hamn eller tar last som det för med sig till utlandet eller tar passagerare från flera än en finsk hamn, betalas farledsavgift endast en gång.

Om ett fartyg under samma resa mellan lastningar i Finland av lastnings- eller stuvningstekniska skäl anlöper en utländsk hamn för att fylla på sin last, betalas farledsavgift endast en gång.

Farledsavgift skall inte betalas för fartyg som av tvingande skäl enbart för inhämtande av order för vidare resa eller för istandsättning eller undersökning av behovet av istandsättning av fartyget eller för att ta bränsle anlöper en finsk hamn utan att lossa eller ta last eller avlämna eller ta passagerare.

6 §

Farledsavgiftens pris per enhet

Farledsavgiftens pris per enhet för lastfartyg och passagerarfartyg fastställs enligt fartygets isklass som följer:

Isklass	Lastfartyg Pris per enhet (euro)	Passagerarfartyg Pris per enhet (euro)
I A Super	1,340	0,902
I A	2,500	1,776
I B, I C	4,885	2,959
II, III	7,100	5,048

Priset per enhet för kryssningsfartyg är 1,060 euro, priset per enhet för höghastighetsfartyg 6,404 euro och priset per enhet för fartyg utan eget framdrivningsmaskineri 3,559 euro.

7 §

Avgiftsbelopp

Den farledsavgift som betalas för lastfartyg och passagerarfartyg fås genom att fartygets nettodräktighet multipliceras med det pris per enhet för farledsavgiften som anges i 6 § 1 mom. Om ett lastfartygs nettodräktighet överstiger 25 000, multipliceras den överstigande andelen av nettodräktigheten dock med ett tal som är hälften av det pris per enhet som anges i 6 § 1 mom.

Den farledsavgift som betalas för kryssningsfartyg och höghastighetsfartyg fås genom att fartygets nettodräktighet multipliceras med det pris per enhet som anges i 6 § 2 mom.

8 §

Farledsavgiftens maximibelopp per fartygsanlöp

Farledsavgiften är högst 109 000 euro. Farledsavgiften för passagerarfartyg är dock högst 34 000 euro och för kryssningsfartyg högst 45 000 euro.

9 §

Fastställande av nettodräktighet

Om ett fartyg inte har något mätbrev, om den dräktighet som anges i mätbrevet inte motsvarar fartygets faktiska dräktighet eller om fartyget enligt gällande mättningsregler för fartyg inte är berättigat att använda den nettodräktighet som anges i mätbrevet, fastställer Sjöfartsverket den nettodräktighet för fartyget som används vid uträknandet av farledsavgiften i enlighet med gällande mättningsregler för fartyg.

3 kap.

Avgiftsfrihet och nedsatt farledsavgift

10 §

Farledsavgifternas årliga maximibelopp och tilläggsavgift

När för ett passagerarfartyg eller höghastighetsfartyg har betalats 30 farledsavgifter och för ett lastfartyg 10 farledsavgifter, är fartyget befriat från ytterligare farledsavgifter under kalenderåret i fråga.

Om de omständigheter som inverkar på farledsavgiftens storlek förändras under kalenderåret så att den farledsavgift som avses i 7 § stiger, skall för fartyget i farledsavgift betalas ett tillägg. I farledsavgift skall då för ett kalenderår betalas ett belopp som motsvarar de 30 högsta farledsavgifterna som för ett kalenderår bestäms för ett passagerarfartyg och ett höghastighetsfartyg och på motsvarande sätt de 10 högsta avgifterna för ett lastfartyg.

11 §

Nedsatt farledsavgift enligt lastningskapacitetens utnyttjandegrad

Farledsavgiften för ett lastfartyg betalas nedsatt med 75 procent, om lastningskapacitetens utnyttjandegrad är högst 15 procent och nedsatt med 50 procent, om lastningskapacitetens utnyttjandegrad är över 15 men högst 30 procent.

Lastningskapacitetens utnyttjandegrad fås genom att det tal som anger den sammanlagda mängd last som förts in till Finland och ut från Finland uttryckt i metriska ton jämförs med ett tal som är 90 procent av fartygets dödvikt.

12 §

Nedsatt farledsavgift på andra grunder

Farledsavgiften för ett lastfartyg betalas nedsatt med 50 procent, om fartyget i samband med en färd till Saima kanal samtidigt för med sig last från utlandet till en hamn vid Finlands kust eller om fartyget i samband med en färd till Saima kanal samtidigt för last till utlandet från en hamn vid Finlands kust.

Farledsavgiften för ett lastfartyg betalas nedsatt med 75 procent, om fartyget för med sig sådan last från utlandet som av tvingande skäl som hänför sig till fartygets storlek måste transporteras från ankomsthamnen vidare till en annan finsk hamn med andra fartyg.

Farledsavgiften för ett lastfartyg som i finsk hamn tar för utförsel avsett transitogods betalas nedsatt med 50 procent, om fartygets hela last är last i transitotrafik.

4 kap.

Anmälningsskyldighet för samt fastställande och uttagande av farledsavgift

13 §

Farledsavgiftsanmälan

Den avgiftsskyldige skall för fastställande av farledsavgift lämna en anmälan till tullmyndigheterna. I farledsavgiftsanmälan skall finnas de uppgifter som behövs för bestämmande av avgiften.

När ett fartyg anländer från utlandet till Finland skall farledsavgiftsanmälan lämnas till den tullanstalt där fartyget inkareras.

När ett fartyg går i inrikesfart skall farledsavgiftsanmälan lämnas till den tullanstalt inom vars verksamhetsområde den hamn fartyget anlöper är belägen.

Farledsavgiftsanmälan kan också lämnas i elektronisk form eller i annan för automatisk databehandling lämplig form. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om innehållet i och formen för farledsavgiftsanmälan samt om anmälningförfarandet.

14 §

Betalning av farledsavgift

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på betalning av farledsavgift vad som i tullagen (1466/1994) bestäms om betalning av tull.

15 §

Betalning av farledsavgift i förskott

De farledsavgifter som avses i 10 § 1 mom. kan betalas på en gång i förskott.

16 §

Debitering av farledsavgift enligt uppskattning

Om den avgiftsskyldige inte lämnat avgiftsanmälan som avses i 13 § eller om anmälan är bristfällig, skall tullmyndigheten uppmana den avgiftsskyldige att inom en bestämd tid vid hot om debitering enligt uppskattning lämna farledsavgiftsanmälan eller komplettera den bristfälliga anmälan.

I det fall att avgiftsanmälan trots uppmaning inte har lämnats eller farledsavgiften inte ens efter komplettering av anmälan kan tas ut på basis av den, skall debiteringen verkställas enligt upp-

skattning. I betalningsbeslutet skall då anges grunderna för uppskattningen.

Innan debitering verkställs enligt uppskattning skall den avgiftsskyldige ges tillfälle att bli hörd.

17 §

Avgiftshöjning

Farledsavgiften kan höjas

1) med högst 30 procent, om den avgiftsskyldige har lämnat bristfälliga eller oriktiga uppgifter för fastställande av farledsavgiften eller helt eller delvis försummat sin anmälningsplikt, eller

2) med högst 50 procent, om den avgiftsskyldige för fastställande av farledsavgiften uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling, underlåtit att lämna uppgifter för fastställande av farledsavgift eller annars försummat sin skyldighet att lämna uppgifter och förfarandet har varit ägnat att medföra att den avgiftsskyldige skulle ha kunnat undgå farledsavgift.

Om ett förfarande som avses i 1 mom. 2 punkten med beaktande av den fördel som kunnat fås därav och andra omständigheter som inverkar på ärendet skall anses som grovt, skall farledsavgiften höjas med minst 50 och högst 100 procent.

18 §

Felavgift

Om någon farledsavgift inte påförs i en situation som avses i 17 § 1 mom. eller om avgiftsbeloppet är obetydligt och avgiftshöjning inte har påförts, kan i felavgift uppbäras minst 10 och högst 2 500 euro.

Vid fastställande av felavgiftens storlek beaktas hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra med dessa jämförbara omständigheter.

5 kap.

Avgiftsrättelse till avgiftstagarens fördel samt efterdebitering

19 §

Rättelse till avgiftstagarens fördel

Har farledsavgiften eller en del av den på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att tullmyndigheten till någon del inte har prövat saken inte blivit påförd eller återburits till ett för högt belopp utan att den avgiftsskyldige har orsakat det, skall tullmyndigheten, om ärendet inte annars är anhängigt eller har avgjorts genom beslut med anledning av besvär, rätta sitt beslut.

Rättelse skall göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller med stöd av den avgiftsskyldiges anmälan borde ha fastställts.

20 §

Efterdebitering

Har farledsavgiften blivit helt eller delvis opåförd på grund av att den avgiftsskyldige helt eller delvis har försummat sin anmälningsplikt eller för påförande av avgift inlämnat bristfällig, vilseledande eller oriktig anmälan eller annan uppgift eller handling, eller har farledsavgiften av nämnda skäl återburits till ett för högt belopp, skall tullmyndigheten ålägga den avgiftsskyldige att betala den farledsavgift som inte påförts.

Efterdebitering skall verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller borde ha fastställts.

Om ett av tullmyndigheten godkänt, i Finland bosatt ombud för redaren inte visste eller borde ha vetat att den anmälan, handling eller annan uppgift som lämnats för fastställande av farledsavgiften är bristfällig, vilseledande eller oriktig, skall ett sådant ombud efterdebiteras inom aderton månader från det att fordran uppstod.

21 §

Hörande av avgiftsskyldig

Innan rättelse till avgiftstagarens fördel och debitering av farledsavgift i efterskott verkställs skall den avgiftsskyldige ges tillfälle att bli hörd.

6 kap.

Rättsmedel

22 §

Förhandsavgörande

Är saken av synnerlig vikt för sökanden, kan Tullstyrelsen på ansökan meddela förhandsavgörande om hur bestämmelserna om farledsavgift skall tillämpas. Förhandsavgörande meddelas dock inte om frågor som gäller fartygs isklass eller nettodräktighet och inte heller om beloppet av farledsavgift.

I ansökan skall den fråga specificeras i vilken förhandsavgörande söks och läggas fram den utredning som behövs för avgörande av ärendet.

Förhandsavgörande meddelas för viss tid. Ett förhandsavgörande som vunnit laga kraft skall på sökandens yrkande iakttas som bindande så som anges i förhandsavgörandet.

Ärenden som gäller förhandsavgörande skall behandlas skyndsamt.

23 §

Nedsättning av och anstånd med avgift

Om det med hänsyn till omständigheterna vore uppenbart oskäligt att ta ut farledsavgiften till fullt belopp, kan Tullstyrelsen på ansökan nedsätta eller helt och hållet avlyfta sådana farledsavgifter, avgiftstillägg, förseningsräntor eller räntor med anledning av anstånd som betalats eller skall betalas.

Om det med hänsyn till omständigheterna vore uppenbart oskäligt att ta ut farledsavgiften till fullt belopp, kan Tullstyrelsen på ansökan bevilja anstånd med betalning av farledsavgiften. Anstånd beviljas på villkor att en säkerhet

motsvarande anståndsbeloppet ställs för betalningen. Anstånd kan dock beviljas utan krav på säkerhet om anståndsbeloppet är ringa eller anståndstiden är kort. På farledsavgift för vilken beviljats anstånd tas för anståndstiden ut ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst 3 euro. Anstånd kan emellertid beviljas utan ränta om det finns synnerligen vägande skälighetsskäl till det.

24 §

Rättelse till den avgiftsskyldiges fördel

Om tullmyndigheten med anledning av rättelseyrkande eller besvär eller av annan orsak konstaterar att farledsavgift har fastställts till ett för högt belopp eller återburits till för lågt belopp, skall den rätta sitt beslut, om inte ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvär.

Rättelse kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det under vilket farledsavgiften eller återbäringen av farledsavgiften fastställdes eller även senare på grundval av skriftligt yrkande som gjorts inom nämnda tid.

25 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som gäller farledsavgift eller återbäring av farledsavgift eller i andra beslut av tullmyndigheten som meddelats med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får ändring dock inte sökas genom besvär. Besvärsmått på statens vägnar över ett tulldistrikts beslut har tullombudet vid tulldistriktet och över Tullstyrelsens beslut tullombudet vid Tullstyrelsen. Ändring skall sökas skriftligen och besvärsskriften skall inom besvärstiden ges in till den myndighet vars beslut överklagas.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då farledsavgiften fastställ-

des eller återbars, dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. När besvär anföras över beslut om något annat än fastställande av farledsavgift är besvärstiden 30 dagar från delfåendet av beslutet. För tullombudet är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

I beslut som Sjöfartsverket har fattat med stöd av 9 § söks ändring på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

26 §

Anförande av besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om domstolen beviljar besvärstillstånd. Besvärstillstånd kan beviljas

1) om det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) om det på grund av ett uppenbart fel som inträffat i ärendet finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet, eller

3) om det föreligger vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskriften skall inom besvärstiden ges in till högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsrätt på statens vägnar har tullombudet vid Tullstyrelsen.

Om inte något annat bestäms i denna lag gäller beträffande sökande av ändring i övrigt förvaltningsprocesslagen.

27 §

Betalning av farledsavgift oberoende av ändringssökande

Farledsavgift skall oavsett besvär betalas inom föreskriven tid.

28 §

Ränta på återbäring

Återbärs farledsavgift till följd av avgiftsrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Röntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensröntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Röntan räknas från betalningsdagen.

Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

29 §

Övriga bestämmelser som skall tillämpas vid debitering av farledsavgift

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på påföljder vid dröjsmål med betalning av farledsavgift vad som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörd, debitering och återbärande av farledsavgift iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (609/2005) eller med stöd av den.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på indrivning av farledsavgift i utsökningsväg och säkerställande av indrivning av farledsavgifter vad som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961) samt lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

30 §

Minsta belopp som debiteras

Det minsta belopp som debiteras i farledsavgift är 10 euro.

31 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Den avgiftsskyldige skall på begäran ge tullmyndigheten de uppgifter och handlingar som behövs för debitering av farledsavgift samt för tillsynen över och kontrollen av farledsavgift.

32 §

Kringgående av avgift

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådan rättslig form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte, skall farledsavgift debiteras som om den riktiga formen hade använts i saken.

33 §

Elektronisk delgivning

Ett beslut av tullmyndigheten kan även delges på elektronisk väg genom användning av de kontaktuppgifter för elektronisk kommunikation som den avgiftsskyldige har uppgett. Den avgiftsskyldige anses då ha fått del av beslutet den dag det elektroniska meddelandet skickades, om inte något annat visas.

34 §

Straffbestämmelse

Bestämmelser om straff för skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri och lindrigt skattebedrägeri finns i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

35 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen av den 16 augusti 2002 om farledsavgift (708/2002) och statsrådets förordning av den 22 augusti 2002 om farledsavgift (719/2002).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

36 §

Övergångsbestämmelser

På farledsavgifter vilkas grund uppkommit före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

De föreskrifter som Sjöfartsverket utfärdat med stöd av 12 § 3 mom. i den upphävda lagen om farledsavgift och den förteckning som fastställts av Sjöfartsverket förblir i kraft tills något annat bestäms med stöd av lagen om fartygs isklasser och isbrytarassistans.

Helsingfors den 7 december 2005
